

PRESENTACIÓ DE LA CONFERÈNCIA DEL DR. ERIC MASKIN, PREMI NOBEL D'ECONOMIA 2007

Palau del Parlament, 5 d'octubre de 2009

Il·lustres membres de la Mesa del Parlament de Catalunya, senyores diputades, senyors diputats, doctor Eric Maskin, benvolgut amic excel·lentíssim senyor Jaume Gil-Aluja, president de la Reial Acadèmia de Ciències Econòmiques i Financeres, senyores i senyors, és un honor donar-los la benvinguda a aquest palau, seu del poder legislatiu català, que avui es complau d'acollir la presència del doctor Eric Maskin.

Abans de donar-li pas, permetin-me que situï el context d'aquesta iniciativa, que hem pogut portar a terme amb la col·laboració de la Reial Acadèmia de Ciències Econòmiques i Financeres.

Com tots saben, tot i els senyals recents de recuperació global –que tenen, per cert, l'Estat espanyol com una de les excepcions–, vivim en un context de crisis. “Crisis”, en plural: crisi financera, econòmica, de l'estructura productiva, laboral, fins i tot de valors col·lectius, que és un dels factors que ha desencadenat els episodis de fallida dels sistemes de mercat.

I si aixequem la vista i mirem a mitjà i llarg termini veurem l'amenaça d'altres crisis, crisis com l'energètica, l'alimentària o la mediambiental, que truquen a la porta del món global i que sens dubte tindran conseqüències importants al món global, però també al nostre país.

Aquest és l'actual context, que no podem ignorar i en què no ens podem enfonsar. Val la pena, si m'ho permeten, recordar un altre Premi Nobel, Albert Einstein, que afirmava: “La crisi porta progressos. La creativitat neix de l'angoixa, com el dia neix de la nit obscura. És en la crisi que neixen la inventiva, els descobriments i les grans estratègies.” I afegia: “Callar en la crisi és exaltar el conformisme.”

No ens quedem, doncs, en el conformisme. I el primer que cal assenyalar és que des del mateix origen grec de la paraula les crisis estan vinculades als canvis. Calen canvis per fer front als desequilibris del sistema, per resoldre l'aparició de problemes socials i econòmics, però tan important com donar solucions és fer-ho amb perspectiva de futur, posant les bases perquè el nou escenari resultant sigui favorable al desenvolupament social i econòmic.

El context actual, per tant, exigeix detectar i corregir el que va malament, el que ja no serveix, requereix millorar mecanismes de funcionament i intentar anticipar-se al que serà necessari en un futur immediat.

Gran part de les respostes han de ser de caràcter global, ja que aquesta és la realitat del nostre temps, la realitat d'un món globalitzat que no podem ignorar. Però això no vol dir quedar-se amb els braços plegats esperant que les mesures globals ho solucionin tot. A Catalunya també cal fer canvis en molts àmbits, també cal oferir respostes a problemes immediats, també cal intentar anticipar-se a aquest futur que ve, i també cal corregir formes de fer.

Cal adaptar-se, doncs, a noves realitats, a noves exigències, i no solament el món polític –que sí, que principalment–, sinó també l'empresarial i la mateixa societat civil.

És moment d'innovar, i la innovació requereix idees, activar debats que portin a la reflexió, que ens facin pensar i actuar. En certa manera, cal sacsejar perspectives i mentalitats a favor dels canvis, a favor de la creativitat i el progrés a què feien referència les paraules d'Einstein.

És amb aquesta voluntat d'afavorir el debat d'idees, de cercar la trobada entre el món del coneixement i el de la gestió del dia a dia –social, econòmic, productiu i polític–, que hem convidat un recent Premi Nobel d'Economia a parlar al Parlament, a l'espai simbòlic, central, del diàleg democràtic de la nostra nació. Portar al Parlament un Premi Nobel és un gest significatiu de la voluntat d'activar el debat d'idees, una voluntat coherent amb la tradició de lliure pensament i de diàleg que ha caracteritzat històricament la nostra nació i que també encaixa amb la Catalunya que repetidament, al llarg de la història, s'ha mostrat com un país obert i innovador, atent als canvis i que ha conjugat en els seus projectes

col·lectius la voluntat modernitzadora i la de defensar els nostres drets, les nostres llibertats i la nostra identitat.

Amb aquesta voluntat, amb l'objectiu d'encendre l'espurna de les idees, de la innovació, de cercar noves maneres de fer, de millorar mecanismes i processos de decisió, que és una de les exigències del context de crisi, gaudirem ara de l'oportunitat d'escoltar la conferència d'Eric Maskin, professor de ciències socials de la Universitat de Princeton i Premi Nobel d'Economia 2007 per l'establiment de les bases de la teoria del disseny de mecanismes, teoria que tot seguit ens exposarà amb relació a com implementar els objectius socials. Quan conclouï la conferència obrirem un torn de preguntes.

Senyor Maskin, és un honor cedir-li la paraula.